EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 14.3.2018
COM(2018) 252 final

2018/0061 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega muudetakse määrust (EÜ) nr 810/2009, millega kehtestatakse ühenduse viisaeeskiri (viisaeeskiri)

{SWD(2018) 77 final} - {SWD(2018) 78 final}

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

• Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Viisaeeskiri on üks ühise viisapoliitika kesksеid elemente: sellega kehtestatakse viisataotluste menetlemise ja viisade andmise ühtlustatud menetlused ja tingimused. Viisaeeskiri jõustus 5. aprillil 2010 ning selle üldeesmärgid on seadusliku reisimise lihtsustamine ja võitlus ebaseadusliku sisserändega, läbipaistvuse ja õiguskindluse suurendamine, menetluslike tagatiste tugevdamine ja viisataotlejate võrdse kohtlemise parandamine.

Viisaeeskirjas nõuti, et komisjon esitaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule kaks aastat pärast määruse kõikide sätete kohaldatavaks muutumist hinnangu selle rakendamise kohta. Komisjon esitas oma hinnangu 1. aprilli 2014. aasta aruandes[1] ja sellele lisatud komisjoni talituste töödokumendis[2]. Samal kuupäeval võttis komisjon selle hinnangu põhjal vastu uuesti sõnastatud viisaeeskirja ettepaneku,[3] mille eesmärk oli hõlbustada viisapoliitika lihtsustamise kaudu ELi reisimist (soodustades seeläbi turismi, kaubandust ja majanduskasvu ELis ning suurendades sealset tööhõivet) ja ühtlustada ühiste eeskirjade rakendamist. Euroopa Parlamendi ja nõukogu seisukohtade erinevuse tõttu ei ole läbirääkimised aga edenenud. Tänaseks on vahepeal lisandunud julgeoleku- ja rändeprobleemide tõttu saanud selgeks, et 2014. aasta lähenemisviis ei ole enam ajakohane. Need tegurid ajendasid komisjoni teatama, et ta jätab uuestisõnastamise ettepaneku komisjoni 2018. aasta tööprogrammist[4] välja. Ametlikult võetakse ettepanek tagasi 2018. aasta aprillis.

Kuigi rände- ja julgeolekueesmärgid on muutunud üha tähtsamaks, ei tohiks unustada tõsiasja, et valdav enamik viisataotlejaid ei kujuta endast ELile julgeoleku- ja/või ränderiski ning toob ELile märkimisväärset kasu. Seetõttu keskendutakse selles ettepanekus viisamenetluse operatiivaspektide ühtlustamisele ja täiustamisele ning võetakse arvesse uuesti sõnastatud viisaeeskirja ettepaneku üle toimunud läbirääkimiste tulemusi. Lisatud on uusi elemente, mis esitati komisjoni 2017. aasta septembri teatises „Euroopa rände tegevuskava elluviimise kohta“[5] ja tema korraldatud aruteludes. Need on vajadus piisavate rahaliste vahendite järele, et toetada liikmesriike viisataotluste menetlemisel, selged eeskirjad pika kehtivusajaga mitmekordsete viisade andmise kohta ja võimendav mõju, mis viisapoliitikal võib ELi tagasivõtupoliitikale olla.

Komisjoni ettepanek viisainfosüsteemi õigusraamistiku reformimiseks (esitatakse 2018. aasta kevadel) suurendab veelgi viisamenetluse turvalisust ja tõhusust, võttes eelkõige arvesse tehnoloogia arengut ning kasutades seda liikmesriikide ametiasutuste ja heausksete viisataotlejate huvides, kõrvaldades teatavates valdkondades teabelüngad, tõhustades isikute kontrollimist ja kiirendades menetlust ning parandades selle kvaliteeti ja tulemusi.

• Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega

Ühise viisapoliitika moodustavad ühtlustatud eeskirjad, mis käsitlevad järgmisi elemente:

---

1 Komisjoni aruanne Euroopa Parlamendile ja nõukogule: Arukam viisapoliitika majanduskasvu toetuseks. COM(2014)165 final.

2 Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 810/2009 (millega kehtestatakse ühenduse viisaeeskiri (viisaeeskiri)) rakendamise hindamine. SWD(2014) 101 final.

3 COM(2014) 164 final.

4 COM(2017) 650 final, 24.10.2017, IV lisa.

5 COM(2017) 558 final.

– ühised viisanimekirjad riikidest, kelle kodanikel peab olema ELi reisimiseks viisa, ja riikidest, kelle kodanikud on sellest nõudest vabastatud[6];

– viisaeeskiri, millega nähakse ette lühiajaliste viisade andmise menetlus ja tingimused;

– viisakleebise ühtne vorm[7] ning

– viisainfosüsteem (VIS),[8] kus salvestatakse kõik viisataotlused ja liikmesriikide otsused, sealhulgas taotleja isikuandmed, fotod ja sõrmejäljed.

Lisades uusi elemente, ei muudeta kavandatavate muudatustega siiski põhjalikult viisaeeskirja, milles säilitatakse kehtivad põhimõtted viisataotluste menetlemiseks.

• **Kooskõla muude liidu tegevuspõhimõtetega**

Kavandatavate muudatustega hõlbustatakse reisimist seaduslike reisijate jaoks ja lihtsustatakse liikmesriikide huvides õigusraamistikku, lubades näiteks kehtestada paindlikumad eeskirjad konsulaarkoostöö jaoks. Samas säilitatakse välispiiride julgeolek ja tagatakse Schengeni ala hea toimimine. Ühine viisapoliitika peaks ka edaspidi aitama kaasa majanduskasvule, kuid olema kooskõlas teiste ELi tegevuspõhimõtetega välissuhete, kaubanduse, hariduse, kultuuri ja turismi valdkonnas.

Viimastel aastatel muutunud rändeolukorra ja suurenenud julgeolekuohtude tõttu on tulnud üldisemalt Schengeni ala ja konkreetsemalt viisapoliitikat käsitleva poliitilise debati käigus ümber hinnata rände- ja julgeolekuprobleemide, majanduslike kaalutluste ja üldiste välissuhete vaheline tasakaal. Pärast 2014. aastal koostatud hinnangu avaldamist on muutunud tähtsamaks need viisaeeskirja eesmärgid, mis käsitlevad ebaseadusliku rände ärahoidmist ja julgeolekuohtude ennetamist. Muutunud poliitilise olukorra tõttu on viisapoliitikast saanud vahend edu saavutamiseks suhetes kolmandate riikidega. Kogemused viisanõude kaotamisel on seda juba näidanud.

Seega on avaldatud arvamust, et EL peaks kasutama viisapoliitikat tõhusamalt oma koostöös kolmandate riikidega, eelkõige rände haldamisel. Euroopa Ülemkogu kutsus 2017. aasta juunis üles hindama vajaduse korral ümber viisapoliitika kolmandate riikide suhtes. See võimaldaks saavutada tagaasisaatmis- ja tagasivõtupoliitika valdkonnas tõelist edu, võttes arvesse liidu üldisi suhteid asjaomaste kolmandate riikidega. Kuna viisaeeskirja ei koostatud selleks, et tugevdada positsiooni teatavate kolmandate riikide suhtes, vaid pigem viisade andmise menetluste ja tingimuste ühtlustamise eesmärgil, ei sobi see täielikult uues poliitilises olukorras. Komisjon tunnistas olukorra muutumist oma 2017. aasta septembri teatises „Euroopa rände tegevuskava elluviimise kohta“, milles märkis, et „tuleks läbi vaadata mõned viisade väljaandmise eeskirjad (nt pikaajaliste viisade ja viisatasudega seotud normid), et tagada nende kasulik roll liidu tagasivõtupoliitikas“. Õigusliku rakendamise üksikasjalikke variante käsitletakse lisatud mõjuhinnangus[9].

---

6 Määrus (EÜ) nr 539/2001, milles loetletakse kolmandad riigid, kelle kodanikel peab välispiiride ületamisel olema viisa, ja need kolmandad riigid, kelle kodanikud on sellest nõudest vabastatud (EÜT L 81, 21.3.2001, lk 1).

7 Nõukogu määrus (EÜ) nr 1683/95 ühtse viisavormi kohta (EÜT L 164, 14.7.1995, lk 1).

8 Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 767/2008, mis käsitleb viisainfosüsteemi (VIS) ja liikmesriikidevahelist teabevahetust lühiajaliste viisade kohta (VIS määrus) (ELT L 218, 13.8.2008, lk 60).

9 SWD(2018) 77; kommenteeritud kokkuvõte: SWD(2018) 78.

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

• Õiguslik alus

Käesoleva ettepaneku õiguslik alus on Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 77 lõike 2 punkt a. Käesoleva ettepanekuga muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta määrust (EÜ) nr 810/2009, millega kehtestatakse ühenduse viisaeeskiri (viisaeeskiri),[10] mille õiguslikuks aluseks olid Euroopa Ühenduse asutamislepingu samaväärsed sätted, st artikli 62 lõike 2 punkt a ja punkti b alapunkt ii.

• Subsidiaarsus (ainupädevusse mittekuuluva valdkonna puhul)

ELi toimimise lepingu artikli 77 lõike 2 punktis a antakse liidule volitused võtta vastu meetmed, mis käsitlevad „ühtset poliitikat viisade ja muude lühiajaliste elamislubade suhtes“.

Käesolev ettepanek jääb kõnealuste sätete piiresse. Eesmärk on arendada edasi ja täiustada viisaeeskirja sätteid, mis käsitlevad tingimusi ja menetlusi viisade andmiseks liikmesriikide territooriumil kavandatud viibimiseks kestusega kuni 90 päeva 180-päevase ajavahemiku jooksul. Liikmesriigid üksi ei suuda seda eesmärki piisaval määral saavutada, sest liidu kehtivat õigusakti (viisaeeskiri) saab muuta ainult liit.

• Proportsionaalsus

Euroopa Liidu lepingu (ELi leping) artikli 5 lõikes 4 on sätestatud, et liidu meetme sisu ega vorm ei või minna aluslepingute eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale. Käesoleva meetme jaoks valitud vorm peab võimaldama saavutada ettepanekuga soovitud eesmärki ja ettepanekut võimalikult tõhusalt rakendada.

Viisaeeskiri kehtestati 2009. aastal määrusega, et tagada selle ühesugune kohaldamine kõigis Schengeni *acquis*'d kohaldavates liikmesriikides. Kavandatav ettepanek kujutab endast määruse muutmise ettepanekut ja seetõttu peab see samuti olema määrus.

Ettepanek sisaldab kehtiva määruse parandusi, mille aluseks on 2014. aastal esitatud uuesti sõnastatud ettepanekus käsitletud poliitikaeesmärgid. Kolme uue lisatud aspekti proportsionaalsust on hinnatud lisatud mõjuhinnangus;[11] kokkuvõtlikult:

– viisatasu kavandatav tõus on proportsionaalne, sest see vastab viisatasu hinnangulisele tõusule alates 2006. aastast (mil määrati kindlaks praeguse viisatasu suurus), võttes aluseks üldise inflatsioonimäära kogu ELis;

– kavandatav standardne mitmekordsete viisade andmise astmeline kord ELi tasandil on proportsionaalne, sest see vastab suuresti praegusele tavale mitmes liikmesriigis ja seda on võimalik kohandada kohaliku olukorraga, kehtestades kas soodsamad või piiravamad eeskirjad, ning

– kavandatavad meetmed ebaseaduslike rändajate tagasivõtmisel tehtava koostöö parandamiseks on proportsionaalsed, sest üldise korra rakendamist tuleb sihipärase, paindliku ja järkjärgulise lähenemisviisi abil kohandada. Need aspektid ei piira viisataotleja võimalust viisat saada, vaid nendega lihtsustatakse mõningal määral viisamenetlust või need mõjutavad viisatasu määra.

---

[10] Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 810/2009, millega kehtestatakse ühenduse viisaeeskiri (viisaeeskiri) (ELT L 243, 15.9.2009, lk 1).

[11] Punktid 7.1, 7.2 ja 7.3.

- **Vahendi valik**

Käesoleva ettepanekuga muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta määrust (EÜ) nr 810/2009, millega kehtestatakse ühenduse viisaeeskiri (viisaeeskiri). Seega saab õigusaktiks valida vaid määruse.

3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

- **Konsulteerimine sidusrühmadega**

Konsulteerimist huvitatud isikutega käsitletakse mõjuhinnangus,[12] mis on lisatud käesolevale ettepanekule.

- **Mõjuhinnang**

Ettepanekule on lisatud mõjuhinnang, milles keskendutakse kolmele peamisele probleemivaldkonnale. Muud elemendid, mis on seotud kas viisamenetluse lihtsustamisega või sätete selgitamise ja ühtlustamisega, on võetud üle 2014. aasta uuesti sõnastatud ettepanekust[13]. Enamik neist puudutab menetlusküsimusi, mis ei ole seotud erinevate poliitikavariantidega, ning seetõttu ei ole neid mõjuhinnangus üksikasjalikult käsitletud.

Kättesaadavate andmete ning sidusrühmade ja avaliku konsultatsiooni tulemuste põhjal hinnati järgmiste poliitikavariantide mõju:

1. probleemivaldkond: ebapiisavad rahalised vahendid viisamenetluse toetamiseks

– poliitikavariant 1A: praeguse olukorra säilitamine – muutumatu ühine viisatasu 60 eurot;

– poliitikavariant 1B: liikmesriik kehtestab viisatasu halduskulude põhjal;

– poliitikavariant 1C: viisatasu tõstetakse, erinevad allvariandid: 80 eurot, 100 eurot, 120 eurot või kombineeritud variant 80 eurot kuni kuueks kuuks antava viisa eest ja 120 eurot üheks kuni viieks aastaks antava mitmekordse viisa eest.

Eelistatud variant on tõsta ühist viisatasu mõõdukalt, 80 eurole. See ei ole kõige tõhusam variant, sest kui viisatasu tõstetakse rohkem, oleks ilmselt võimalik koguda rohkem rahalisi vahendeid. Selle tulemusel suureneksid siiski kindlalt liikmesriikide tulud (+26 %) ning see aitaks toetada viisamenetluse ühtsust ja Schengeni alal julgeolekut. Samal ajal ei ole mõõdukas tõus (20 eurot) takistuseks valdavale enamikule viisataotlejatele, kelle jaoks see ei ole otsustav tegur võrreldes hinnaga, mis tasutakse lennupileti eest Euroopasse, ja muude reisimisega kaasnevate kuludega. Negatiivne mõju reisiharjumustele ning seega ELi turismi- ja reisitööstusele on minimaalne. Rahvusvahelises võrdluses on selline viisatasu suhteliselt väike ja seetõttu konkurentsivõimeline.

2. probleemivaldkond: sagedaste reisijate korduvad viisamenetlused

– poliitikavariant 2A: praeguse olukorra säilitamine – liikmesriigid otsustavad ise, millist lähenemisviisi nad pika kehtivusajaga mitmekordsete viisade suhtes kasutavad;

– poliitikavariant 2B: soovitatav parim tava;

[12] SWD(2018) 77.

[13] SWD(2014) 67 ja SWD 68.

– poliitikavariant 2C: ühine mitmekordsete viisade andmise astmeline kord ja selle allvariandid (üldine mitmekordse viisa andmise astmeline kord, üldine ja liikmesriigi mitmekordse viisa andmise astmeline kord, liikmesriigi mitmekordse viisa andmise astmeline kord);

– poliitikavariant 2D: tavapärased mitmekordsed viisad, mille kehtivusaeg on kaks või viis aastat.

Eelistatud variant on ühine mitmekordse viisa andmise astmeline kord ELi tasandil ja võimalus seda erinevate riikide vajadustele kohandada. Kuigi see ei ole kõige tõhusam variant (võrreldes variandiga, mille kohaselt tavapäraselt antav viisa oleks pika kehtivusajaga mitmekordne viisa), saavutatakse sellega suurel määral eesmärk suurendada pika kehtivusajaga mitmekordsete viisade arvu. Selles on ühendatud kõikide kolmandate riikide suhtes kohaldatavad miinimumnõuded ja võimalus kasutada teatavate kolmandate riikide jaoks soodsamaid lahendusi, mis on kohandatud kohaliku olukorra ja ränderiskiga. Kuna sagedaste reisijate viisamenetluste arv väheneb, vähenevad nii liikmesriikide kui ka taotlejate kulud. Samal ajal võimaldab see mitmekordse viisa omanikul reisida, ilma et ta peaks reisi pikalt kavandama, ja toetada nii ELi turismitööstuse konkurentsivõimet.

3. probleemivaldkond: ebaseaduslike rändajate ebarahuldav tagasipöördumise määr teatavatesse päritoluriikidesse

– poliitikavariant 3A: praeguse olukorra säilitamine – nõukogu mitmele vahendile tuginev lähenemisviis (nõukogu koordineeritav kord, mille raames võetakse kehtiva õigusraamistiku raames meetmeid, mis on seotud viisamenetlusega nendes kolmandates riikides, kes ei tee koostööd tagasivõtmise valdkonnas);

– poliitikavariant 3B: positiivsed stiimulid viisapoliitikas;

– poliitikavariant 3C: negatiivsed stiimulid viisapoliitikas ja allvariandid (maksimaalne lähenemisviis, mis hõlmab kõiki passe algusest peale, või suunatud lähenemisviis kahes etapis: diplomaatilised ja teenistuspassid, seejärel tavapassid).

Eelistatud variant on suunatud negatiivsete stiimulite kasutamine. Negatiivsed meetmed viisapoliitikas muudavad tõenäoliselt kõige tulemuslikumalt kolmandate riikide valitsuste käitumist ebaseaduslike rändajate tagasivõtmisel liikmesriikidega tehtava koostöö valdkonnas; edu tagamiseks võib siiski osutuda vajalikuks kombineerida neid muude poliitikavaldkondade meetmetega. Samal ajal on kõige asjakohasem ja proportsionaalsem paindlik lähenemisviis, mis kõigepealt hõlmab asjaomase riigi valitsusametnikke või rahvast ning millel on kõige vähem negatiivseid tagajärgi reisimisele, majandussektoritele ning ELi positsioonile ja mainele.

Ettepanekus kasutatakse suunatud lähenemisviisi, kuid selle asemel et sobitada õigusakti kaheetapilist lähenemisviisi, võimaldab selle tekst tegelikkuses meetmete võtmisel paindlikkust.

- **Põhiõigused**

Kavandatud muudatustes austatakse Euroopa Liidu põhiõiguste hartas sätestatud põhiõigusi.

4. MÕJU EELARVELE

Määruse kavandatav muutmine ei mõjuta ELi eelarvet.

5. MUU TEAVE

- **Rakenduskavad ning järelevalve, hindamise ja aruandluse kord**

Kuna viisaeeskirja ei ole pärast 2014. aasta hinnangu avaldamist tehtud sisulisi muudatusi, on selle järeldused ka praegu üldiselt asjakohased. Vt ka lisatud mõjuhinnangu 4. lisa.

Kavandatavad muudatused tehakse viisaeeskirja, mille rakendamist hinnatakse samuti kooskõlas nõukogu määrusega (EL) nr 1053/2013[14] Schengeni hindamismehhanismi abil, ilma et see piiraks komisjoni rolli aluslepingute täitmise järelevalvajana (ELi lepingu artikli 17 lõige 1).

- **Mitmesuguste aluslepingutele lisatud protokollide ja kolmandate riikidega sõlmitud assotsieerimislepingute mõju**

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 810/2009[15] kehtestatakse menetlused ja tingimused viisade andmiseks kavandatud viibimiseks liikmesriikide territooriumil kestusega kuni 90 päeva mis tahes 180-päevase ajavahemiku jooksul.

Kuna käesoleva ettepaneku õiguslik alus on ELi toimimise lepingu kolmanda osa V jaotis, kohaldatakse Ühendkuningriigi, Iirimaa ja Taani seisukohta käsitlevates protokollides ning Schengeni protokollis sätestatud muutuvat geomeetriat. Ettepanek põhineb Schengeni *acquis*'l. Seetõttu tuleb selle mõju eri protokollidele ja Schengeni *acquis*' sätetega ühinemise lepingutele käsitleda Taani, Iirimaa ja Ühendkuningriigi, Islandi ja Norra ning Šveitsi ja Liechtensteini puhul eraldi. Samuti tuleb kaaluda tagajärgi ühinemisaktidele. Iga asjaomase riigi olukorda kirjeldatakse üksikasjalikult käesoleva ettepaneku põhjendustes 18–26.

- **Ettepaneku sätete üksikasjalik selgitus**

Artikkel 1 – Reguleerimisese ja kohaldamisala

– Lõige 1: horisontaalne muudatus: kogu tekstis on jäetud välja viide transiidile reisi eesmärgina, sest on kaotatud transiidi ja viibimise (transiit tähendab viibimist) kunstlik eristamine (ja eraldi transiidiviisa kaotati viisaeeskirjaga, mis võeti vastu 2009. aastal).

Artikkel 2 – Mõisted

– Lõike 2 punkt a: vt selgitus artikli 1 lõikes 1.

– Lõige 7: lisatakse viide asjakohasele õiguslikule alusele (otsus nr 1105/2011).

– Lõige 11 jäetakse välja, sest see on üleliigne, kuna kaubandusliku vahendaja mõistet kirjeldatakse artiklis 45.

– Lõige 12: lisatakse mõiste „meremees" määratlus tagamaks, et menetluste lihtsustamist kohaldatakse kogu laevapere suhtes.

Artikkel 3 – Kolmandate riikide kodanikud, kellelt nõutakse lennujaama transiidiviisat

– Lõike 5 punktid b ja c: lisatakse viide Madalmaade Kuningriigi koosseisu kuuluvatele Kariibi mere saartele.

---

[14] Nõukogu 7. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 1053/2013, millega kehtestatakse hindamis- ja järelevalvemehhanism Schengeni *acquis*' kohaldamise kontrollimiseks ja tunnistatakse kehtetuks täitevkomitee 16. septembri 1998. aasta otsus, millega luuakse Schengeni hindamis- ja rakendamiskomitee (ELT L 295, 6.11.2013, lk 27).

[15] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta määrus (EÜ) nr 810/2009, millega kehtestatakse ühenduse viisaeeskiri (viisaeeskiri) (ELT L 243, 15.9.2009, lk 1).

Artikkel 4 – Taotlustega seotud menetlustes osalemiseks pädevad asutused

– Lõige 2: lisatakse viide uuele artiklile 36a, mis võimaldab erikava kohaselt anda viisa välispiiril.

Artikkel 5 – Taotluse läbivaatamiseks ja selle kohta otsuse tegemiseks pädev liikmesriik

– Lõike 1 punkti b muudetakse, et see sisaldaks ainult ühte objektiivset kriteeriumi – viibimise kestust –, kui määratakse kindlaks viisataotluse läbivaatamiseks pädev liikmesriik, juhul kui külastused hõlmavad mitut sihtkohta. Eesmärk on suurendada selgust viisataotlejate jaoks ja vältida liikmesriikide vaidlusi pädevuse küsimuses.

– Lisaks sellele selgitatakse, milline liikmesriik on pädev, kui isik teeb lühikese ajavahemiku jooksul eri liikmesriikidesse mitu eraldi reisi, mille korral oleks iga reisi jaoks eraldi viisat võimatu taotleda ajaliste piirangute tõttu ja see kujutaks endast liigset koormust.

Artikkel 8 – Esindamist käsitlevad kokkulepped

– Praegune lõige 2 jäetakse välja, et tagada, et esindav liikmesriik vastutab täielikult viisataotluste menetlemise eest esindatava liikmesriigi nimel; nii ühtlustatakse viisataotluste menetlemist esindamist käsitleva kokkuleppe kohaselt ja samuti on see kooskõlas vastastikuse usalduse põhimõttega, millel Schengeni *acquis*’ põhineb.

– Lõikes 3 käsitletakse dokumentide ja andmete kogumist ja nende edastamist liikmesriikide vahel olukordades, kus üks liikmesriik esindab teist ainult taotluste vastuvõtmise ja biomeetriliste tunnuste kogumise eesmärgil.

– Lõiget 4 muudetakse, võtmaks arvesse seda, et kaotatakse võimalus, mille kohaselt esindatav liikmesriik nõuab enda kaasamist juhtumitesse, mis on seotud esindamisega.

– Lõikes 7 nähakse ette minimaalne tähtaeg, mille jooksul esindatav liikmesriik peab komisjoni teavitama esindamist käsitleva kokkuleppe sõlmimisest või lõpetamisest.

– Lõikes 8 sätestatakse, et esindav liikmesriik teatab samal ajal teistele liikmesriikidele ja ELi delegatsioonile asjaomases jurisdiktsioonis esindamist käsitleva kokkuleppe sõlmimisest või lõpetamisest.

– Lõige10 lisatakse selleks, et vältida tegevuse pikka katkestamist ja viisakleebiste käsitsi täitmist.

Artikkel 9 – Taotluse esitamise praktiline kord

– Lõikes 1 pikendatakse taotluse esitamise maksimaalset tähtaega kuue kuuni, et reisijad saaksid oma reisi paremini kavandada ja vältida kõrghooaega. Töötingimuste eripära tõttu võivad meremehed esitada taotluse üheksa kuud enne kavandatud reisi. Kehtestatakse taotluse esitamise minimaalne tähtaeg, et anda liikmesriigile aega taotluse nõuetekohaseks hindamiseks ja töö korraldamiseks.

– Lõiget 4 muudetakse, et täpsustada, kes võib taotleja asemel taotluse esitada, ning lisatakse viide kutse-, kultuuri-, spordi- või haridusühingule või -asutusele, et eristada neid kaubanduslikest vahendajatest.

– Lõige 5 on üle võetud endise artikli 40 lõikest 4 ja seda on muudetud, et rõhutada aluspõhimõtet, mille kohaselt taotleja peaks ilmuma taotluse esitamiseks isiklikult kohale ainult ühes kohas.

Artikkel 10 – Taotluse esitamise üldeeskirjad

– Lõige 1 asendatakse uue tekstiga, võtmaks arvesse seda, et kaotatakse üldpõhimõte, mille kohaselt peavad kõik taotlejad esitama taotluse iga kord isiklikult. See muudatus ei piira kohustusi, mis on liikmesriikidele pandud direktiiviga 2004/38/EÜ, eelkõige selle artikli 5 lõikega 2. Taotleja peab isiklikult konsulaati või välise teenusepakkuja juurde ilmuma juhul, kui on vaja võtta sõrmejäljed, mis säilitatakse VISis.

– Lõige 2 jäetakse välja lõike 1 muutmise tõttu.

Artikkel 11 – Taotluse vorm

– Lõiget 1 muudetakse selleks, et lisada viide võimalusele täita ja allkirjastada taotluse vorm elektrooniliselt.

– Lõige 1a lisatakse selleks, et rõhutada, et elektroonilise taotlusvormi sisu peab vastama I lisas esitatud ühtse taotlusvormi sisule ja uusi kandeid lisada ei tohi.

– Lõiget 3 lihtsustatakse tagamaks, et taotluse vorm on alati kättesaadav vähemalt selle liikmesriigi ametlikus keeles, mille viisat taotletakse, ja asukohariigi ametlikus keeles.

– Lõige 4 jäetakse välja lõike 3 muutmise tõttu.

Artikkel 14 – Täiendavad dokumendid

– Lõiget 4 muudetakse, et selgitada ja veelgi ühtlustada ülalpidamist ja/või küllakutset käsitlevaid siseriiklikke vorme.

– Lõige 5 asendatakse, et kajastada kohaliku Schengeni koostöö suuremat rolli (artikli 48 lõige 1).

– Lõige 5a lisatakse selleks, et võtta arvesse sätteid rakendusmeetmete kohta, mis on esitatud artikli 52 lõikes 2.

Artikkel 15 – Reisi- ja tervisekindlustus

– Lõikest 1 jäetakse välja viide kahele sisenemisele, sest sama viide on jäetud välja artikli 24 lõikest 1.

– Lõiget 2 muudetakse, et selgitada, et mitmekordset viisat taotlev viisataotleja peab esitama tõendi reisi- ja tervisekindlustuse kohta ainult esimese kavandatud viibimise jaoks.

Artikkel 16 – Viisatasu

– Lõige 1: viisatasu tõstetakse 60 eurolt 80 eurole, et tagada liikmesriikide kulude parem katmine. Nii suurendatakse liikmesriikide vahendeid (+26 %), kuid võrreldes reisi- ja muude kuludega ei ole see summa nii suur, et peletada eemale valdavat enamikku viisataotlejaid. Võetakse kasutusele kord hinnata iga kahe aasta järel

viisatasu muutmise vajadust, võttes arvesse selliseid kriteeriume nagu inflatsioonimäär ELis. See võimaldab vajaduse korral viisatasu suurust korrapäraselt jälgida ja seda muuta. Ettepanek viisatasu tõsta võimaldab liikmesriikidel muu hulgas säilitada piisava hulga konsulaartöötajaid, et menetleda viisataotlusi artiklis 23 sätestatud ajavahemiku jooksul.

– Lõige 2: alaealiste (6–12aastased) viisatasu tõstetakse 5 eurolt 40 eurole.

– Lõige 3 jäetakse välja, sest viide halduskuludele on kunstlik, kuna uuringud on näidanud, et täpseid halduskulusid ei ole võimalik arvutada. Ebatäpne viide korrapärasele läbivaatamisele asendatakse täpsema läbivaatamiskorraga lõikes 8a.

– Lõike 4 punkt c: teksti muudetakse, et tagada, et seminaridel ja konverentsidel osalevad teadustöötajad ei pea maksma viisatasu, ja lisatakse viide õigele õiguslikule alusele.

– Lõige 5 jäetakse välja, sest üldise võimaliku viisatasust loobumise kohta tehakse enamasti otsus kesktasandil ja seetõttu ei ole ühtlustamine kohalikul tasandil võimalik.

– Uues lõikes 8a nähakse ette läbivaatamise kord, mida tuleb kohaldada korrapäraste ajavahemike (iga kahe aasta) järel ja sõnastatakse kõnealuse läbivaatamise kriteeriumid.

Artikkel 17 – Teenustasu

– Lõikest 1 jäetakse välja viide täiendavale teenustasule, sest see on eksitav.

– Lõige 3 jäetakse välja, sest kogemused on näidanud, et ei ole võimalik kohalikul tasandil ühtlustada teenustasusid, mis on määratud kindlaks kesktasandil sõlmitud üldiste lepingutega.

– Lisatakse lõige 4a, et võimaldada välistel teenuseosutajatel võtta kõrgemat teenustasu, kui nad tegutsevad kolmandas riigis, kelle kodanikele kehtib viisanõue ja kus ei ole ühegi liikmesriigi konsulaati, kuhu saaks esitada viisataotluse. Kõrgem teenustasu kataks kulud, mis tekivad taotlusdokumentide viimisel muus riigis asuvasse, taotlust menetlevasse konsulaati, ja reisidokumendi sealt tagasitoomise kulud.

– Lõige 5 jäetakse välja, sest liikmesriigid ei peaks olema kohustatud säilitama võimalust esitada taotlus otse liikmesriigi konsulaadis seal, kus välisele teenuseosutajale on tehtud ülesandeks viisataotluste vastuvõtmine. See ei takista neil pakkuda võimalust esitada taotlus otse konsulaadis.

Artikkel 21 – Sisenemise tingimuste täitmise kontroll ja riskihinnang

– Lõike 3 punkti e muudetakse artikli 15 lõike 2 muutmise tõttu.

– Lõiget 4 muudetakse, et selgitada erinevust varasemate viibimiste vahel lühiajalise viisa alusel ja muude viisaliikide või elamislubade alusel.

– Lõiget 8 muudetakse selleks, et võimaldada liikmesriikidel kasutada taotlejaga vestluse korraldamiseks moodsaid sidevahendeid, selle asemel et nõuda nende isiklikku ilmumist konsulaati.

Artikkel 22 – Eelnev konsulteerimine

– Lõiget 2 muudetakse, et nõuda, et liikmesriigid vastaksid konsulteerimise nõudele võimalikult kiiresti ja hiljemalt seitsme kalendripäeva jooksul.

– Lõikes 3 sätestatakse, et liikmesriigid teatavad eelneva konsulteerimise nõudest hiljemalt 15 kalendripäeva jooksul enne selle kehtestamist, et teavitada taotlejaid piisavalt aegsasti ja võimaldada teistel liikmesriikidel teha tehnilisi ettevalmistusi.

– Lõige 5 jäetakse välja, sest see on vananenud.

Artikkel 23 – Otsus taotluse kohta

– Lõikes 1 sätestatakse, et otsuse tegemine ei tohiks üldiselt kesta kauem kui 10 päeva. Viisainfosüsteemis salvestatud andmete kohaselt on keskmine otsuse tegemise aeg 5 päeva. Teatavad liikmesriigid kasutavad lühikest otsuse tegemise aega teadliku vahendina, et meelitada reisijaid, ja taotluse menetlemise kestuse märkimisväärsed erinevused põhjustavad soodsama viisakohtlemise otsimist. Kavandatav kõrgem viisatasu võimaldab liikmesriikidel säilitada otsuseid tegevate konsulaartöötajate arvu või seda suurendada, et tagada taotluse kohta otsuse tegemine tähtaja jooksul.

– Lõiget 2 muudetakse, et võimaldada pikendada taotluse kohta otsuse tegemise ajavahemikku maksimaalselt 45 päevani, ja jäetakse välja viimane lause, kuna jäetakse välja säte, mille kohaselt lubatakse esindatud liikmesriigil nõuda, et temaga konsulteeritakse juhul, kui on tegemist esindamisega (artikli 8 lõige 4).

– Lõige 3 jäetakse välja, sest 60 kalendripäeva on liiga pikk aeg lühiajalise viisa taotluse läbivaatamiseks.

– Lõikesse 4 lisatakse uus punkt ba, et lisada viide lennujaama transiidiviisale, kuna praegu see viisaeeskirjas puudub.

– Lõike 4 punkt d jäetakse välja, sest tühistatakse säte, mille kohaselt lubatakse esindatud liikmesriigiga konsulteerida. Sellega tühistatakse nõue, et teatavaid juhtumeid ei vaata läbi esindav liikmesriik, vaid need edastatakse menetlemiseks esindatavale liikmesriigile.

Artikkel 24 – Ühtse viisa andmine

– Lõike 1 teise lõigu esimesest lausest jäetakse välja viide kahekordsele sisenemisele, sest see on üleliigne, kuna sõna „mitmekordne“ tähendab sedasama ja see võiks piirata mitmekordsete viisade andmist.

– Kolmas lõik jäetakse välja, kuna artikli 1 lõikest 1 jäetakse välja viide transiidile.

– Lõike 1 neljanda lõigu sõnastust täpsustatakse, jättes sealt välja viite „täiendavale“, sest see põhjustab arusaamatust reisi- ja tervisekindlustuse kehtivuse arvutamisel.

– Lõige 2 sõnastatakse ümber ja sellega nähakse ette pika kehtivusajaga mitmekordsete viisade järkjärgulise andmise üldised eeskirjad (st astmeline kord). Ühtlustatud eeskirjadega ennetatakse soodsama viisakohtlemise otsimist ja pettusi, mille korral taotleja püüab varjata tegelikku sihtliikmesriiki ja taotleb viisat selles konsulaadis, kus arvatavasti antakse kõige pikema kehtivusajaga viisa.

– Lisatakse lõige 2a, et võimaldada teha erand lõikest 2, juhul kui esineb põhjendatud kahtlus, kas taotleja täidab sisenemise tingimusi viisa kogu kehtivusaja jooksul.

– Lisatakse lõige 2b, et võimaldada kohandada astmelist korda võtmaks arvesse kohalikku olukorda ning rände- ja julgeolekuriske.

– Lisatakse lõige 2c, mis hõlmab muud juhtumid, mille korral viisataotlejal on õigus pika kehtivusajaga mitmekordsele viisale.

– Lisatakse lõige 2d, milles käsitletakse kohaliku astmelise korra kohandamise menetlust. Viidatakse vajadusele võtta kohaliku kohandamise hindamisel arvesse rände- ja julgeolekuriske ning kolmanda riigi koostööd ebaseaduslike rändajate tagasivõtmisel.

Artikkel 25a – Koostöö tagasivõtmise valdkonnas

– Lõige 1: üldisi sätteid, mis käsitlevad piiratud hulka täiendavaid dokumente, artikli 16 lõikes 1 kindlaks määratud viisatasusid, diplomaatilise passi kasutajate vabastamist viisatasust, 10päevast menetlemise kestust ja mitmekordse viisa andmist, ei kohaldata nende kolmandate riikide kodanike suhtes, kes ei tee tagasivõtmise valdkonnas koostööd objektiivsete ja asjakohaste kriteeriumide alusel. Piiravate meetmete täpne rakendamine nähakse ette rakendusaktiga, millele viidatakse lõikes 5.

– Lõige 2: komisjon hindab arvukate näitajate alusel korrapäraselt kolmanda riigi koostööd tagasivõtmise valdkonnas.

– Lõige 3: liikmesriik võib teavitada lõikes 2 loetletud näitajate alusel märkimisväärsetest ja püsivatest praktilistest probleemidest tagasivõtmise valdkonnas teatava kolmanda riigiga.

– Lõige 4: komisjon annab liikmesriigi teatele hinnangu ühe kuu jooksul.

– Lõige 5: liikmesriigi teate analüüsi alusel võtab komisjon juhul, kuid ta peab vajalikuks tegutseda, vastu rakendusakti, millega ajutiselt peatatakse teatavate sätete kohaldamine / kohaldatakse teatavaid sätteid (vt lõige1) asjaomase kolmanda riigi kõikide kodanike või kodanike kategooriate suhtes.

– Lõige 6: komisjon hindab pidevalt kolmanda riigi tõhusat koostööd tagasivõtmise valdkonnas, et kohandada piiravaid meetmeid või lõpetada nende kohaldamine.

– Lõige 7: hiljemalt kuus kuud pärast rakendusakti jõustumist esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande kõnealuste edusammude kohta tagasivõtmise valdkonnas tehtavas koostöös.

Artikkel 27 – Viisakleebise täitmine

– Lõige 1 asendatakse ja sellest jäetakse välja viide VII lisale, milles käsitletakse viisakleebise täitmist, ning antakse komisjonile volitused võtta rakendusaktiga vastu viisakleebise täitmise üksikasjad.

– Lõiget 2 muudetakse, et karmistada sätteid, milles käsitletakse liikmesriigi märkusi viisakleebisel.

– Lõiget 4 muudetakse tagamaks, et käsitsi täidetakse ainult ühekordse viisa viisakleebis.

Artikkel 29 – Viisakleebise kinnitamine

– Lõiget 1 muudetakse, et võtta arvesse VIII lisale osutava viite väljajätmist.

– Lisatakse lõige 1a, et anda komisjonile volitused võtta rakendusaktiga vastu tegevusjuhised viisakleebise kinnitamise kohta.

Artikkel 31 – Teiste liikmesriikide keskasutuste teavitamine

– Lõiget 2 muudetakse, et tagada teiste liikmesriikide õigeaegne teavitamine kooskõlas artiklis 22 tehtud muudatustega (eelnev konsulteerimine).

Artikkel 32 – Viisa andmisest keeldumine

– Lõike 1 punkti 1 alapunti a lisatakse uus punkt iia, et viidata varem väljajäetud sättele lennujaamatransiidi kohta.

– Lõige 3 asendatakse, et viidata liikmesriikide kohustusele esitada üksikasjalikku teavet vaidlustamismenetluste kohta ja selle kohta, et niisuguse menetlusega tuleb tagada tõhus kohtulik kaebemenetlus (vt Euroopa Kohtu otsus kohtuasjas C- 403/16).

– Lõige 4 jäetakse välja, sest jäetakse välja nõue, mille kohaselt teatavaid juhtumeid ei vaata läbi esindav liikmesriik, vaid need edastatakse menetlemiseks esindatavale liikmesriigile.

Artikkel 36 – Läbisõidul olevatele meremeestele välispiiril antav viisa

– Lõige 2 jäetakse välja.

– Lisatakse lõige 3, et anda komisjonile volitused võtta rakendusaktiga vastu tegevusjuhised meremeestele viisade andmiseks piiril.

Artikkel 36a – Erikava kohaselt välispiiril taotletav viisa

– Selleks et edendada lühiajalist turismi (maksimaalselt seitse päeva), lisatakse uus säte, millega nähakse ette erandid välispiiril viisa andmise üldistest eeskirjadest. Liikmesriikidel lubatakse lühiajalise turismi edendamiseks anda viisasid välispiiril erikava kohaselt ning rangete kriteeriumide alusel ja eeldusel, et nad on sellisest kavast eelnevalt teatanud ja avaldanud kava korralduslikud üksikasjad. Üksikasjalike sätetega nähakse ette kaitsemeetmed, et minimeerida ebaseaduslikku rännet ja julgeolekuriske, eelkõige piirates selliste kavade kestuse nelja kuuga ja võimaldades kohaldada kava vaid maismaapiiripunktiga külgneva riigi kodanike suhtes või sellise riigi kodanike suhtes, millel on otse laevaühendus merepiiripunktiga. Erikoolituse saanud töötajad peavad selleks ettenähtud keskkonnas kontrollima vastavust kõikidele territooriumile sisenemise tingimustele. Antud viisa kehtib ainult selle andnud liikmesriigi territooriumil ning annab õiguse riiki siseneda ühe korra ja riigis viibida kuni seitse päeva. Selliseid kavasid saab kohaldada ainult selliste kolmandate riikide kodanike suhtes, kellega on sõlmitud tagasivõtuleping ja kelle suhtes ei ole käivitatud artiklis 25a osutatud korda .

Artikkel 37 – Viisaosakondade korraldus

– Lõiget 3 muudetakse, et võimaldada taotlusvorm täita elektrooniliselt ja lühendada säilitamise minimaalset aega.

Artikkel 38 – Taotluste läbivaatamiseks ja konsulaatide järelevalveks vajalikud ressursid

– Lisatakse lõige 1a, et tagada viisamenetluse terviklus ja nõuetekohane järelevalve.

Artikkel 40 – Konsulaatide töökorraldus ja koostöö

– Kehtestatud on paindlikumad eeskirjad, millega võimaldatakse liikmesriikidel kasutada vahendeid võimalikult optimaalselt, suurendada konsulaaresinduste arvu ja arendada koostööd.

– Lõike 1 teine lause on vananenud ja jäetakse välja, sest taotluse esitamine konsulaadis ei ole enam aluspõhimõte.

– Lõike 2 punkt b sõnastatakse ümber, sest endine artikkel 41 tunnistatakse kehtetuks ja välised teenuseosutajad ei ole koostöö tegemisel enam viimane võimalus.

Artikkel 41 – Liikmesriikidevaheline koostöö

– See artikkel jäetakse välja, sest selles ette nähtud võimalused ei ole osutunud teostatavaks. Muudetud artikkel 40 võimaldab liikmesriikidel teha koostööd paindlikumalt.

–

Artikkel 43 – Koostöö väliste teenuseosutajatega

– Lõige 3 jäetakse välja, sest liikmesriigid sõlmivad tavaliselt üldlepinguid väliste teenuseosutajatega kesktasandil.

– Lõike 6 punkti a lisatakse viide kohustuslikule teabele, mida tuleb taotlejatele anda.

– Lõike 6 punkti e muudetakse artiklite 10 ja 40 muutmise tõttu.

– Lõiget 7 muudetakse, et suurendada nende üksuste hulka, kes võivad hankes osaleda.

– Lõiget 9 muudetakse, et võtta arvesse uusi andmekaitsenorme ja tagada, et liikmesriigi andmekaitse järelevalveasutus teeb järelevalvet selle üle, kas väline teenuseosutaja järgib andmekaitsenorme.

– Lõiget 11 muudetakse, et rõhutada, et liikmesriigid peavad kontrollima, kas väline teenuseosutaja annab taotlejale kogu artikli 47 lõikes 1 nõutud teabe, ning tugevdada liikmesriikide kohustust teha väliste teenuseosutajate üle järelevalvet.

– Lisatakse lõige 11a, et nõuda, et liikmesriigid esitaksid igal aastal komisjonile aruande oma koostöö kohta väliste teenuseosutajatega ja nende üle tehtava järelevalve kohta.

–

Artikkel 44 – Andmete krüpteerimine ja turvaline edastamine

– Lõikeid 1, 2 ja 3 muudetakse, et võtta arvesse seda, et artiklist 8 jäeti välja viited esindatava liikmesriigi kaasamisele.

Artikkel 45 – Liikmesriikide koostöö kaubanduslike vahendajatega

– Lõiget 1 muudetakse, kuna endise artikli 2 lõige 11 (st kaubandusliku vahendaja mõiste) jäetakse välja.

– Lõiget 3 muudetakse, sest selles korratakse artikli 21 lõike 3 punktis e sätestatud üldist nõuet, mille kohaselt tuleb kontrollida, kas taotlejal on nõuetekohane reisi- ja tervisekindlustus.

Artikkel 47

– Lõike 1 punkti c muudetakse, et võtta arvesse artikli 41 väljajätmine.

Artikkel 48 – Kohalik Schengeni koostöö

– Lõige 1 sõnastatakse ümber, et selgitada kohaliku Schengeni koostöö kohustuslikku iseloomu.

– Lõikes 1a muudetakse esimest lauset ning punkte a ja b, et sätestada, et kohaliku Schengeni koostöö raames koostatakse täiendavate dokumentide ühtlustatud loetelu.

– Lõige 2 jäetakse välja ja selle sisu lisatakse lõikesse 1a.

– Lõike 3 punkti a muudetakse, et näha ette kohaliku tasandi viisastatistika koostamine kord kvartalis (mitte kuus).

– Lõike 3 punkti b muudetakse, et rõhutada seda, milliseid aspekte tuleks kohaliku Schengeni koostöö raames arutada (ja hinnata).

– Lõige 6a lisatakse, et näha ette, et kohaliku Schengeni koostöö raames koostatavate aruannete alusel koostab komisjon aastaaruande, mis esitatakse Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

– Artikkel 50 jäetakse välja, sest VII, VIII ja IX lisa jäetakse välja. Ülejäänud lisasid muudetakse täieliku seadusandliku menetluse käigus.

Artiklid 50a ja 50b – Delegeeritud volituste rakendamine ja kiirmenetlus

– Kõnelaused artiklid lisatakse selleks, et võtta arvesse ELi toimimise lepingu artiklit 290.

Artikkel 51 – Viisaeeskirja praktilise kohaldamise juhised

– Artiklit muudetakse, et võtta arvesse artikli 52 lõiget 2.

Artikkel 52 – Komiteemenetlus

– Artikkel asendatakse, et võtta arvesse sätteid, mis käsitlevad komisjoni rakendamisvolitusi vastavalt määrusele (EL) nr 182/2011.

Artikkel 2 – Järelevalve ja hindamine

Need on standardsätted õigusaktide kohaldamise järelevalve ja hindamise kohta.

Artikkel 3 – Jõustumine

– Lõiked 1, 2 ja 4: need on standardklauslid jõustumise ja vahetu kohaldatavuse kohta. Määrust hakatakse kohaldama [kuus kuud] pärast selle jõustumist.

Lisad

– I lisa (taotluse vorm) asendatakse, et seda lihtsustada ja selgitada selle sisu.

– V lisa (teatavate kolmandate riikide antud elamisload, mille omanikud on vabastatud lennujaama transiidiviisa nõudest) asendatakse ajakohastatud teabega.

– VI lisa (standardvorm, millel esitatakse viisa andmisest keeldumise, viisa tühistamise või kehtetuks tunnistamise põhjused) asendatakse, et võimaldada esitada üksikasjalikumat teavet keeldumise põhjuste ja negatiivse otsuse edasikaebamise kohta.

– VII, VIII ja IX lisa jäetakse välja.

– X lisa (selliste miinimumnõuete loetelu, mis tuleb lisada väliste teenuseosutajatega tehtavat koostööd käsitlevasse õigusakti) asendatakse, et lisada sellesse rohkem üksikasju teatavate aspektide kohta, mida õigusakt peab sisaldama.

2018/0061 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega muudetakse määrust (EÜ) nr 810/2009, millega kehtestatakse ühenduse viisaeeskiri (viisaeeskiri)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 77 lõike 2 punkti a,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust[16],

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

(1) Euroopa Liidu ühiseid lühiajalisi viisasid käsitlev poliitika on olnud sisepiirideta ala loomise lahutamatu osa. Viisapoliitika peaks jääma turismi ja äritegevuse hõlbustamise oluliseks vahendiks ning aitama samas toime tulla julgeolekuriskide ja liitu ebaseadusliku sisserändamise ohuga.

(2) Liit peaks kasutama viisapoliitikat oma koostöös kolmandate riikidega ning ka selleks, et tagada parem tasakaal rände- ja julgeolekuprobleemide lahendamise ning majanduslike kaalutluste ja üldiste välissuhete vahel.

(3) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 810/2009[17] kehtestatakse menetlused ja tingimused viisade andmiseks kavandatud viibimiseks liikmesriikide territooriumil kestusega kuni 90 päeva mis tahes 180-päevase ajavahemiku jooksul.

(4) Viisa taotlemise menetlus peaks taotleja jaoks olema võimalikult lihtne. Peaks olema selge, milline liikmesriik on pädev viisataotluse läbi vaatama, eelkõige juhul, kui taotlejal on kavas külastada mitut liikmesriiki. Võimaluse korral peaks liikmesriik lubama täita ja esitada viisataotluse elektrooniliselt. Menetlusetappide tähtajad tuleks kindlaks määrata eelkõige seepärast, et võimaldada reisijatel oma reisi ette kavandada ja vältida konsulaatides viisataotluste esitamise tipphooaegade teket.

(5) Liikmesriike ei tohiks kohustada säilitama võimalust esitada taotlus otse konsulaadis seal, kus välisele teenuseosutajale on tehtud ülesandeks viisataotluste vastuvõtmine, kuid see ei tohiks piirata kohustusi, mis on liikmesriikidele pandud direktiiviga 2004/38/EÜ,[18] eelkõige selle artikli 5 lõikega 2.

---

16 ELT C , , lk .

17 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta määrus (EÜ) nr 810/2009, millega kehtestatakse ühenduse viisaeeskiri (viisaeeskiri) (ELT L 243, 15.9.2009, lk 1).

18 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil (ELT L 229, 29.6.2004, lk 35).

(6) Viisatasu peaks aitama tagada piisavad rahalised vahendid viisataotluste menetlemisega, sealhulgas viisataotluste läbivaatamise kvaliteedi ja usaldusväärsuse tagamiseks asjakohaste struktuuride ja piisava arvu töötajatega kaasnevate kulude katmiseks. Viisatasu suurus tuleks objektiivsete kriteeriumide alusel iga kahe aasta järel läbi vaadata.

(7) Tagamaks, et kolmandate riikide kodanikud, kelle suhtes kohaldatakse viisanõuet, saaksid esitada viisataotluse oma elukohas isegi juhul, kui ükski liikmesriik ei ole seal viisataotluste vastuvõtmise eesmärgil esindatud, tuleks välistele teenuseosutajatele anda võimalus vajaliku teenuse osutamiseks tasu eest, mis on suurem kui üldine maksimummäär.

(8) Esindamist käsitlevad kokkulepped tuleks ühtlustada ja vältida tuleks takistusi niisuguste kokkulepete sõlmimiseks liikmesriikide vahel. Esindav liikmesriik peaks vastutama viisataotluse menetlemise eest algusest lõpuni, ilma et kaasataks esindatav liikmesriik.

(9) Selleks et vähendada liikmesriikide konsulaatide halduskoormust ning lihtsustada sagedasti või regulaarselt reisivate isikute reisimist, tuleks neile anda objektiivselt kindlaks määratud ühiste kriteeriumide alusel pika kehtivusajaga mitmekordne viisa, mis ei piirdu konkreetse reisieesmärgi ega taotlejate kategooriaga.

(10) Arvestades rände- ja julgeolekuriskidega seotud erinevusi kohalikes oludes ning liidu suhteid teatavate riikidega, peaksid liikmesriikide diplomaatilised ja konsulaaresindused konkreetsetes piirkondades hindama üldsätete kohandamise vajadust, et võimaldada nende soosivamat või piiravamat kohaldamist. Kui pika kehtivusajaga mitmekordse viisa andmise korral kohaldatakse soodsamat lähenemisviisi, tuleks võtta arvesse eelkõige ärimeeste liikuvust hõlmavate kaubanduslepingute olemasolu ja kolmanda riigi koostööd ebaseaduslike rändajate tagasivõtmisel.

(11) Juhul kui teatav kolmas riik ei tee piisavat koostööd, et võtta tagasi oma kodanikud, kes viibivad liidus ebaseaduslikult, ning kui kõnealune kolmas riik oma kodanike tagasisaatmist tõhusalt ei toeta, tuleks objektiivsetel kriteeriumidel põhineva läbipaistva korra kohaselt taotleda määruse (EÜ) nr 810/2009 teatavate sätete piiravat ja ajutist kohaldamist, et saavutada asjaomase kolmanda riigiga parem koostöö ebaseaduslike rändajate tagasivõtmisel.

(12) Taotlejal, kellele on keeldutud viisat andmast, peaks olema õigus otsus vaidlustada – see peaks tagama menetluse teatavas etapis tõhusa kohtuliku kaebemenetluse. Viisa andmisest keeldumise teates tuleks esitada üksikasjalikum teave keeldumise põhjuste ja negatiivse otsuse edasikaebamise menetluse kohta.

(13) Viisa andmine välispiiril peaks jääma erandiks. Selleks et edendada lühiajalist turismi, tuleks liikmesriikidel lubada anda viisasid välispiiril ajutise kava alusel, mille korralduslikud üksikasjad tuleks eelnevalt teatavaks teha ja avaldada. Kõnealuste kavade kohaldamisala peaks olema piiratud ja need peaksid vastama viisataotluste menetlemise üldeeskirjadele. Antud viisad peaksid kehtima ainult viisa andnud liikmesriigi territooriumil.

(14) Kohalik Schengeni koostöö on äärmiselt oluline ühise viisapoliitika ühtlustatud kohaldamise ning rände- ja julgeolekuriskide õige hindamise seisukohast. Liikmesriikide diplomaatiliste ja konsulaaresinduste vahelist koostööd ja teabevahetust konkreetsetes piirkondades peaksid koordineerima liidu delegatsioonid.

Nad peaksid hindama teatavate sätete tegelikku kohaldamist, võttes arvesse kohalikke tingimusi ja ränderiski.

(15) Liikmesriigid peaksid täpselt ja korrapäraselt jälgima väliste teenuseosutajate tegevust, et tagada vastavus õigusaktile, millega reguleeritakse välistele teenuseosutajatele usaldatud ülesannete täitmist. Liikmesriigid peaksid esitama komisjonile igal aastal aruande väliste teenuseosutajatega tehtava koostöö ja nende üle tehtava järelevalve kohta. Liikmesriigid peaksid tagama, et kogu viisataotluste menetlemise korra ja väliste teenuseosutajatega tehtava koostöö üle teevad järelevalvet lähetatud töötajad.

(16) Tuleks kehtestada paindlikud eeskirjad, et võimaldada liikmesriikidel jagada vahendeid võimalikult optimaalselt ja suurendada konsulaaresinduste arvu. Liikmesriigid võivad teha koostööd mis tahes vormis (Schengeni viisakeskused), mida on kohandatud kohalikele oludele ja mille eesmärk on konsulaaresinduste geograafilise katvuse suurendamine, liikmesriikide kulude vähendamine, liidu nähtavuse suurendamine ja viisataotlejatele osutatavate teenuste kvaliteedi parandamine.

(17) Liikmesriikide välja töötatud elektroonilised viisataotlussüsteemid aitavad lihtsustada viisa taotlemise menetlust nii taotleja kui ka konsulaadi jaoks. Tuleks välja töötada ühine lahendus, mis võimaldaks täielikku digiteerimist ning mis kasutaks täiel määral ära praeguse õigusliku ja tehnoloogilise arengu tulemused.

(18) Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Ühenduse asutamislepingule lisatud Taani seisukohta käsitleva protokolli nr 22 artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva määruse vastuvõtmisel, mistõttu see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav. Arvestades, et käesolev määrus põhineb Euroopa Ühenduse asutamislepingu kolmanda osa IV jaotise alusel Schengeni *acquis*'l, otsustab Taani kõnealuse protokolli artikli 4 kohaselt kuue kuu jooksul pärast seda, kui nõukogu on teinud käesoleva määruse kohta otsuse, kas ta rakendab seda oma siseriiklikus õiguses.

(19) Käesolev määrus kujutab endast nende Schengeni *acquis*' sätete edasiarendamist, milles Ühendkuningriik ei osale vastavalt nõukogu otsusele 2000/365/EÜ[19]. Seetõttu ei osale Ühendkuningriik määruse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav.

(20) Käesolev määrus kujutab endast nende Schengeni *acquis*' sätete edasiarendamist, milles Iirimaa ei osale vastavalt nõukogu otsusele 2002/192/EÜ[20]. Seetõttu ei osale Iirimaa käesoleva määruse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav.

(21) Islandi ja Norra puhul kujutab käesolev määrus endast nende Schengeni *acquis*' sätete edasiarendamist Euroopa Liidu Nõukogu ning Islandi Vabariigi ja Norra Kuningriigi vahel sõlmitud lepingu (viimase kahe riigi osalemiseks Schengeni *acquis*' sätete rakendamises, kohaldamises ja edasiarendamises)[21] tähenduses, mis kuuluvad nõukogu otsuse 1999/437/EÜ[22] artikli 1 punktis B osutatud valdkonda.

---

19 Nõukogu 29. mai 2000. aasta otsus 2000/365/EÜ Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi taotluse kohta osaleda teatavates Schengeni *acquis*' sätetes (EÜT L 131, 1.6.2000, lk 43).

20 Nõukogu 28. veebruari 2002. aasta otsus 2002/192/EÜ Iirimaa taotluse kohta osaleda teatavates Schengeni *acquis*' sätetes (EÜT L 64, 7.3.2002, lk 20).

21 EÜT L 176, 10.7.1999, lk 36.

22 Nõukogu 17. mai 1999. aasta otsus Euroopa Liidu Nõukogu ning Islandi Vabariigi ja Norra Kuningriigi vahel sõlmitud lepingu teatavate rakenduseeskirjade kohta nende kahe riigi ühinemiseks Schengeni *acquis*' sätete rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega (EÜT L 176, 10.7.1999, lk 31).

(22) Šveitsi puhul kujutab käesolev määrus endast nende Schengeni *acquis*' sätete edasiarendamist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ning Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepingu (Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis*' sätete rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega)[23] tähenduses, mis kuuluvad otsuse 1999/437/EÜ artikli 1 punktis B osutatud valdkonda, kusjuures nimetatud otsuse vastavat punkti tõlgendatakse koostoimes nõukogu otsuse 2008/146/EÜ[24] artikliga 3.

(23) Liechtensteini puhul kujutab käesolev määrus endast nende Schengeni *acquis*' sätete edasiarendamist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse, Šveitsi Konföderatsiooni ja Liechtensteini Vürstiriigi vahel allakirjutatud protokolli (mis käsitleb Liechtensteini Vürstiriigi ühinemist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepinguga Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis*' sätete rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega) tähenduses, mis kuuluvad otsuse 1999/437/EÜ artikli 1 punktis B osutatud valdkonda, kusjuures nimetatud otsuse vastavat punkti tõlgendatakse koostoimes nõukogu otsuse 2011/350/EL[25] (mis käsitleb kõnealuse protokolli sõlmimist) artikliga 3.

(24) Küprose puhul on käesolev määrus akt, mis põhineb Schengeni *acquis*'l või on muul viisil sellega seotud 2003. aasta ühinemisakti artikli 3 lõike 12 tähenduses.

(25) Bulgaaria ja Rumeenia puhul on käesolev määrus akt, mis põhineb Schengeni *acquis*'l või on muul viisil sellega seotud 2005. aasta ühinemisakti artikli 4 lõike 12 tähenduses.

(26) Horvaatia puhul on käesolev määrus akt, mis põhineb Schengeni *acquis*'l või on muul viisil sellega seotud 2011. aasta ühinemisakti artikli 4 lõike 2 tähenduses.

(27) Seepärast tuleks määrust (EÜ) nr 810/2009 vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EÜ) nr 810/2009 muudetakse järgmiselt.

(1) Artikli 1 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Käesoleva määrusega kehtestatakse tingimused ja menetlused viisade andmiseks kavandatud viibimiseks liikmesriikide territooriumil kestusega kuni 90 päeva 180-päevase ajavahemiku jooksul.";

(2) artiklit 2 muudetakse järgmiselt:

(a) punkti 2 alapunkt a asendatakse järgmisega:

„a) liikmesriikide territooriumil kavandatud viibimiseks kuni 90 päeva 180-päevase ajavahemiku jooksul või";

---

23 ELT L 53, 27.2.2008, lk 52.

24 Nõukogu 28. jaanuari 2008. aasta otsus 2008/146/EÜ sõlmida Euroopa Ühenduse nimel Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vaheline leping Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis*' rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega (ELT L 53, 27.2.2008, lk 1).

25 Nõukogu 7. märtsi 2011. aasta otsus Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse, Šveitsi Konföderatsiooni ja Liechtensteini Vürstiriigi vahelise protokolli (mis käsitleb Liechtensteini Vürstiriigi ühinemist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepinguga Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis*' rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega) Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta, seoses sisepiiridel piirikontrolli kaotamise ja isikute liikumisega (ELT L 160, 18.6.2011, lk 19).

(b) punkt 7 asendatakse järgmisega:

„7. „tunnustatud reisidokument“ – reisidokument, mida vähemalt üks liikmesriik tunnustab kui dokumenti välispiiri ületamiseks ja viisa kinnitamiseks vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsusele 1105/2011/EL[26];“;

(c) punkt 11 jäetakse välja;

(d) lisatakse järgmine uus punkt:

„12. „meremees“ – isik, kes on tööle võetud või tööle rakendatud või teeb mis tahes ametis tööd merelaeval või rahvusvahelistel siseveeteedel sõitval laeval.“;

(3) artikli 3 lõike 5 punktid b ja c asendatakse järgmisega:

„b) kolmandate riikide kodanikud, kellel on sellise liikmesriigi kehtiv elamisluba, kes ei osale käesoleva määruse vastuvõtmisel või kes ei kohalda Schengeni *acquis*’ sätteid veel täies mahus, või kolmandate riikide kodanikud, kellel on üks V lisas loetletud kehtivatest elamislubadest, mille on välja andnud Andorra, Kanada, Jaapan, San Marino või Ameerika Ühendriigid ning mis tagab nende tingimusteta tagasivõtmise, või Madalmaade Kuningriigi koosseisu kuuluvate Kariibi mere saarte (Aruba, Curaçao, Sint Maarten, Bonaire, Sint Eustatius ja Saba) elamisluba;

c) kolmandate riikide kodanikud, kellel on sellise liikmesriigi kehtiv viisa, kes ei osale käesoleva määruse vastuvõtmisel või kes ei kohalda Schengeni *acquis*’ sätteid veel täies mahus, või Euroopa Majanduspiirkonna lepingu osalisriigi või Kanada, Jaapani või Ameerika Ühendriikide kehtiv viisa või Madalmaade Kuningriigi koosseisu kuuluvate Kariibi mere saarte (Aruba, Curaçao, Sint Maarten, Bonaire, Sint Eustatius ja Saba) kehtiv viisa, kui nad reisivad viisa andnud riiki või muusse kolmandasse riiki või kui nad saabuvad pärast viisa kasutamist tagasi riigist, kes viisa andis;“;

(4) artikli 4 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Erandina lõikest 1 võivad liikmesriikide välispiiridel kooskõlas artiklitega 35, 36 ja 36a taotlusi läbi vaadata ning nende kohta otsuseid teha isikukontrolli eest vastutavad ametiasutused.“;

(5) artikli 5 lõike 1 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) juhul kui külastused hõlmavad mitut sihtkohta või kui kahe kuu jooksul on kavas mitu eraldi külastust, see liikmesriik, kelle territoorium on külastus(t)e peamine sihtkoht, arvestades viibimise kestust päevades, või“;

(6) artiklit 8 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 2 jäetakse välja;

(b) lõiked 3 ja 4 asendatakse järgmisega:

„3. Juhul kui esindamine piirdub taotluste vastuvõtmisega, peab dokumentide ja andmete kogumine ja edastamine esindatavale liikmesriigile toimuma vastavalt asjakohastele andmekaitse- ja andmeturbenormidele.

4. Esindav ja esindatav liikmesriik sõlmivad kahepoolse kokkuleppe. Kõnealuses kokkuleppes:

[26] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta otsus nr 1105/2011/EL selliste reisidokumentide, mille kasutajal on õigus ületada välispiire ja kuhu võib kanda viisa, nimekirja kohta ning sellise nimekirja koostamise korra kehtestamise kohta (ELT L 287, 4.11.2011, lk 9).

a) täpsustatakse esindamise kestus, kui tegemist on ajutise esindamisega, ja selle lõpetamise menetlus;

b) võidakse eelkõige juhul, kui esindataval liikmesriigil on asjaomases kolmandas riigis konsulaat, kehtestada sätted seoses tööruumide, töötajate ja rahaliste vahendite eraldamisega esindatava liikmesriigi poolt.“;

(c) lõiked 7 ja 8 asendatakse järgmisega:

„7. Esindatav liikmesriik teavitab komisjoni esindamist käsitlevatest kokkulepetest või kõnealuste kokkulepete lõpetamisest hiljemalt üks kuu enne nende jõustumist või lõppemist, välja arvatud vääramatu jõu korral.

8. Samal ajal, kui edastatakse lõikes 7 osutatud teave, teavitab esindava liikmesriigi konsulaat asjaomases jurisdiktsioonis asuvaid teiste liikmesriikide konsulaate ja Euroopa Liidu delegatsiooni esindamist käsitlevatest kokkulepetest või selliste kokkulepete lõpetamisest.“;

(d) lisatakse järgmine uus lõige:

„10. Juhul kui tegemist on pikaajalise tehnilise vääramatu jõuga, palub liikmesriik mõnel teisel liikmesriigil asendada teda asjaomases asukohas ajutiselt seoses kõikide või teatavate viisataotlejate kategooriatega.“;

(7) artiklit 9 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„Taotluse võib esitada maksimaalselt kuus kuud enne kavandatud külastuse algust ja üldjuhul mitte hiljem kui 15 kalendripäeva enne kavandatud külastuse algust ning meremehed oma tööülesannete täitmisel võivad seda teha maksimaalselt üheksa kuud enne kavandatud külastuse algust.“;

(b) lõige 4 asendatakse järgmisega:

(c) „4. Ilma et see piiraks artikli 13 kohaldamist, võib taotluse esitada:

a) taotleja;

b) artiklis 45 osutatud akrediteeritud kaubanduslik vahendaja;

c) kutse-, kultuuri-, spordi- või haridusühing või -asutus oma liikmete nimel.“;

(d) lisatakse järgmine uus lõige:

„5. Taotlejalt ei tohi nõuda taotluse esitamiseks isiklikult kohale ilmumist rohkem kui ühte kohta.“;

(8) artiklit 10 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„Taotlejad peavad taotluse esitamise korral isiklikult kohale tulema sõrmejälgede kogumiseks vastavalt artikli 13 lõigetele 2 ja 3 ning lõike 7 punktile b.“;

(b) lõige 2 jäetakse välja;

(9) artiklit 11 muudetakse järgmiselt:

(a) lõike 1 esimene lause asendatakse järgmisega:

„1. Iga taotleja esitab käsitsi või elektrooniliselt täidetud ja käsitsi või elektrooniliselt allkirjastatud taotluse vormi, mis on esitatud I lisas.“;

(b) lisatakse uus lõige 1a:

„1a. Elektroonilise taotluse vormi kasutamise korral peab selle sisu vastama I lisas esitatud taotluse vormile.“;

(c) lõige 3 asendatakse järgmisega:

(d) „3. Taotluse vorm on kättesaadav vähemalt järgmistes keeltes:

a) selle liikmesriigi ametlikus keeles või ametlikes keeltes, mille jaoks viisat taotletakse, ning

b) asukohariigi ametlikus keeles või ametlikes keeltes.

Lisaks punktis a nimetatud keel(t)ele võib vorm olla kättesaadav ka mõnes muus Euroopa Liidu institutsioonide ametlikus keeles.“;

(e) lõige 4 jäetakse välja;

(10) artiklit 14 muudetakse järgmiselt:

(a) lõiked 4 ja 5 asendatakse järgmisega:

„4. Liikmesriik võib nõuda taotlejalt tõendeid ülalpidamise ja eramajutuse või mõlema kohta, lastes täita liikmesriigi koostatud vormi. Nimetatud vormil on eelkõige kirjas järgmine:

a) kas vorm tõendab ülalpidamise või eramajutuse olemasolu;

b) kas sponsor või küllakutsuja on üksikisik, äriühing või organisatsioon;

c) sponsori või küllakutsuja nimi ja kontaktandmed;

d) taotleja(d);

e) majutuskoha aadress;

f) viibimise kestus ja eesmärk;

g) võimalikud perekondlikud sidemed sponsori või küllakutsujaga;

h) määruse (EÜ) nr 767/2008 artikli 37 lõike 1 kohaselt nõutav teave.

Lisaks liikmesriigi ametlikule keelele või ametlikele keeltele koostatakse vorm vähemalt veel ühes liidu institutsioonide ametlikus keeles. Näidisvorm saadetakse komisjonile.

5. Liikmesriikide konsulaadid hindavad artiklis 48 osutatud kohaliku Schengeni koostöö raames lõikes 1 sätestatud tingimuste rakendamist, et võtta arvesse kohalikku olukorda ning rände- ja julgeolekuriske.“;

(b) lisatakse uus lõige 5a:

„5a. Komisjon võtab rakendusaktidega vastu igas jurisdiktsioonis kasutatavate täiendavate dokumentide ühtlustatud loetelu, et võtta vajaduse korral arvesse kohalikke tingimusi, nagu on osutatud artiklis 48. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 52 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.“;

(11) artiklit 15 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Ühte sisenemist võimaldava ühtse viisa taotleja peab tõendama, et tal on piisav ja kehtiv reisi- ja tervisekindlustus, mis katab kõik liikmesriikide territooriumil kavandatud viibimise ajal tekkida võivad kulud meditsiinilistel põhjustel

repatrieerimise, vältimatu arstiabi ja erakorralise haiglaraviga seoses või surma korral.“;

(b) lõike 2 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„2. Mitmekordset sisenemist võimaldava ühtse viisa taotleja tõendab, et tal on piisav ja kehtiv reisi- ja tervisekindlustus, mis hõlmab esimese kavandatud külastuse kestust.“;

(12) artiklit 16 muudetakse järgmiselt:

(a) lõiked 1 ja 2 asendatakse järgmisega:

„1. Taotlejad maksavad viisatasu 80 eurot.

2. Lapsed vanuses kuus kuni 12 aastat maksavad viisatasu 40 eurot.“;

(b) lisatakse uus lõige 2a:

„2a. Viisatasu on 160 eurot, kui komisjon teeb asjakohase otsuse vastavalt artikli 25a lõikele 5.“;

(c) lõige 3 jäetakse välja;

(d) lõike 4 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) kolmandate riikide teadlased, nagu need on määratletud nõukogu direktiivis 2005/71/EÜ[27] ja kes reisivad teadusliku uurimistegevuse eesmärgil või osalevad teadusseminaril või -konverentsil;“;

(e) lõike 5 teine lõik jäetakse välja;

(f) lisatakse järgmine uus lõige:

„8a. Komisjon hindab iga kahe aasta järel vajadust muuta artikli 16 lõigetes 1, 2 ja 2a sätestatud viisatasu suurust, võttes arvesse objektiivseid kriteeriume, nagu Eurostati avaldatud üldine inflatsioonimäär ELis ja liikmesriikide ametnike palkade kaalutud keskmine, ning muudab vajaduse korral delegeeritud õigusaktiga viisatasu suurust.“;

(13) artiklit 17 muudetakse järgmiselt:

(a) lõike 1 esimene lause asendatakse järgmisega:

„Artiklis 43 osutatud väline teenuseosutaja võib võtta teenustasu.“;

(b) lõige 3 jäetakse välja;

(c) lisatakse uus lõige 4a:

„4a. Erandina lõikest 4 ei tohi teenustasu olla suurem kui viisatasu nendes kolmandates riikides, kelle kodanike suhtes kehtib viisanõue, kuid kus ühelgi liikmesriigil ei ole viisataotluste vastuvõtmiseks konsulaati.“;

(d) lõige 5 jäetakse välja;

(14) artiklit 21 muudetakse järgmiselt:

(a) lõike 3 punkt e asendatakse järgmisega:

[27] Nõukogu 12. oktoobri 2005. aasta direktiiv 2005/71/EÜ kolmandate riikide kodanike teadusuuringute eesmärgil riiki lubamise erimenetluse kohta (ELT L 289, 3.11.2005, lk 15).

„e) kas taotlejal on vajaduse korral piisav ja kehtiv reisi- ja tervisekindlustus, mis hõlmab kavandatud külastuse kestust, või juhul kui taotletakse mitmekordset ühtset viisat, siis esimese kavandatud külastuse kestust.“;

(b) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Konsulaat kontrollib, kui see on asjakohane, eelmiste ja kavandatud viibimiste kestust, tegemaks kindlaks, et taotleja ei ole ületanud liikmesriikide territooriumil lubatud viibimise maksimaalset kestust, olenemata siseriikliku pikaajalise viisa või elamisloa alusel lubatud võimalikest viibimistest.“;

(c) lõige 8 asendatakse järgmisega:

„8. Taotluse läbivaatamise käigus võib konsulaat põhjendatud juhtudel korraldada taotlejaga vestluse ja nõuda täiendavaid dokumente.“;

(15) artiklit 22 muudetakse järgmiselt:

(a) lõiked 2 ja 3 asendatakse järgmisega:

„2. Keskasutused, kelle poole konsulteerimise eesmärgil pöördutakse, annavad lõpliku vastuse võimalikult kiiresti, kuid mitte hiljem kui seitsme kalendripäeva jooksul pärast seda, kui nende poole pöörduti. Kui kõnealuse tähtaja jooksul vastust ei anta, tähendab see, et neil ei ole alust viisa andmisest keelduda.

3. Liikmesriigid teatavad komisjonile eelneva konsulteerimise nõude kehtestamisest või tühistamisest üldjuhul hiljemalt 15 kalendripäeva enne selle kohaldatavaks muutumist. See teave esitatakse samuti kohaliku Schengeni koostöö raames asjaomases jurisdiktsioonis.“;

(b) lõige 5 jäetakse välja.

(16) artiklit 23 muudetakse järgmiselt:

(a) lõiked 1 ja 2 asendatakse järgmisega:

„1. Taotluse kohta tehakse otsus 10 kalendripäeva jooksul pärast artikli 19 kohaselt vastu võetava taotluse esitamist.

Kõnealust ajavahemikku võib pikendada kuni 45 kalendripäevani, eelkõige juhul, kui taotlus on vaja põhjalikumalt läbi vaadata.“;

(b) lõige 3 jäetakse välja;

(c) lõiget 4 muudetakse järgmiselt:

– i) lisatakse punkt ba:

„ba) anda lennujaama transiidiviisa vastavalt artiklile 26 või“;

– ii) punkt d jäetakse välja;

(17) artiklit 24 muudetakse järgmiselt:

(a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

– i) teise lõigu esimene lause asendatakse järgmisega:

„Viisa võib anda ühe- või mitmekordseks sisenemiseks.“;

– ii) kolmas lõik jäetakse välja;

– iii) neljas lõik asendatakse järgmisega:

„Ilma et see piiraks artikli 12 punkti a kohaldamist, sisaldab ühekordse viisa kehtivusaeg 15 kalendripäeva pikkust ajapikendust.“;

(b) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Pika kehtivusajaga mitmekordse viisa kehtivusaeg, mis ei tohi ületada reisidokumendi kehtivust, on järgmine:

a) üks aasta, eeldusel et taotleja on eelmise kahe aasta jooksul saanud kolm viisat ja neid seaduslikult kasutanud;

b) kaks aastat, eeldusel et taotleja on varem saanud üheaastase kehtivusajaga mitmekordse viisa ja seda seaduslikult kasutanud;

b) viis aastat, eeldusel et taotleja on varem saanud kaheaastase kehtivusajaga mitmekordse viisa ja seda seaduslikult kasutanud.“;

(c) lisatakse järgmised lõiked:

„2a. Erandina lõikest 2 võib viisa kehtivusaega lühendada üksikjuhtudel, kui on põhjendatud kahtlus, kas sisenemise tingimusi täidetakse kogu ajavahemiku jooksul.

2b. Erandina lõikest 2 peavad liikmesriikide konsulaadid artiklis 48 osutatud kohaliku Schengeni koostöö raames hindama, kas lõikes 2 sätestatud mitmekordsete viisade andmise eeskirju tuleb kohandada, võtmaks arvesse kohalikku olukorda ning rände- ja julgeolekuriske, et võtta kooskõlas lõikega 2d vastu soodsamad või piiravamad eeskirjad.

2c. Ilma et see piiraks lõike 2 kohaldamist, võib taotlejale, kes tõendab vajadust või põhjendab oma kavatsust reisida tihti ja/või regulaarselt, anda mitmekordse viisa kehtivusajaga kuni viis aastat eeldusel, et taotleja tõendab oma ausust ja usaldusväärsust, eelkõige varasemate viisade seaduspärast kasutamist, oma majanduslikku olukorda päritoluriigis ja oma tegelikku kavatsust lahkuda liikmesriigi territooriumilt enne taotletud viisa kehtivusaja lõppu.

2d. Juhul kui see on lõikes 2b osutatud hindamise põhjal vajalik, võtab komisjon rakendusaktidega astu eeskirjad, mis käsitlevad lõikes 2 osutatud mitmekordsete viisade andmise tingimusi, mida kohaldatakse igas jurisdiktsioonis, et võtta arvesse kohalikku olukorda, rände- ja julgeolekuriske ning asjaomase kolmanda riigi koostööd ebaseaduslike rändajate tagasivõtmisel, arvestades artikli 25a lõikes 2 sätestatud näitajaid ja selle riigi üldisi suheteid liiduga. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 52 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.“;

(18) lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 25a

Koostöö tagasivõtmise valdkonnas

1. Artikli 14 lõiget 6, artikli 16 lõiget 1 ja lõike 5 punkti b, artikli 23 lõiget 1 ja artikli 24 lõiget 2 ei kohaldata taotlejate või taotlejate kategooriate suhtes, kes on või millesse kuuluvad selliste kolmandate riikide kodanikud, kelle koostööd liikmesriikidega ebaseaduslike rändajate tagasivõtmisel ei peeta kooskõlas käesoleva artikliga asjakohaste ja objektiivsete andmete põhjal piisavaks. Käesoleva artikliga ei piirata komisjoni artikli 24 lõike 2d kohaseid volitusi.

2. Komisjon hindab korrapäraselt kolmanda riigi koostööd tagasivõtmise valdkonnas, võttes eelkõige arvesse järgmisi näitajaid:

(a) liikmesriigi territooriumil ebaseaduslikult viibivatele asjaomase kolmanda riigi kodanikele väljastatud tagasisaatmisotsuste arv;

(b) tagasisaatmisotsuse alusel tegelikult tagasi pöördunud isikute arv protsendina asjaomase kolmanda riigi kodanikele väljastatud tagasisaatmisotsuste arvust, sealhulgas juhul, kui see on asjakohane, liidu või kahepoolsete tagasivõtulepingute alusel asjaomase kolmanda riigi territooriumi läbinud kolmandate riikide kodanike arv;

(c) kolmanda riigi heaks kiidetud tagasivõtutaotluste arv protsendina talle edastatud tagasivõtutaotluste arvust.

3. Liikmesriik võib samuti teavitada komisjoni juhul, kui tal esineb ebaseaduslike rändajate tagasivõtmisel lõikes 2 loetletud näitajate alusel märkimisväärseid ja püsivaid praktilisi probleeme koostöös kolmanda riigiga.

4. Komisjon vaatab lõike 3 kohaselt esitatud teate läbi ühe kuu jooksul.

5. Juhul kui komisjon otsustab lõigetes 2 ja 4 osutatud analüüsi põhjal, et teatav riik ei tee piisavat koostööd ja et seetõttu on vaja võtta meetmeid, võib ta, arvestades liidu üldisi suhteid asjaomase kolmanda riigiga, võtta kooskõlas artikli 52 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega vastu rakendusakti,

(a) millega ajutiselt peatatakse artikli 14 lõike 6, artikli 16 lõike 5 punkti b, artikli 23 lõike 1 või artikli 24 lõike 2 või osade või kõikide nimetatud sätete kohaldamine asjaomase kolmanda riigi kõikide kodanike või nende teatavate kategooriate suhtes või

(b) kohaldatakse artikli 16 lõikes 2a sätestatud viisatasu asjaomase kolmanda riigi kõikide kodanike või nende teatavate kategooriate suhtes.

6. Komisjon hindab pidevalt lõikes 2 sätestatud näitajate põhjal seda, kas on võimalik märkimisväärselt parandada asjaomase kolmanda riigi koostööd ebaseaduslike rändajate tagasivõtmisel, ning võttes samuti arvesse liidu üldisi suhteid asjaomase kolmanda riigiga, võib ta otsustada lõikes 5 osutatud rakendusakti tühistada või seda muuta.

7. Hiljemalt kuus kuud pärast lõikes 5 osutatud rakendusakti jõustumist esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande kõnealuse kolmanda riigi edusammude kohta tagasivõtmise valdkonnas tehtavas koostöös.“;

(19) artiklit 27 muudetakse järgmiselt:

(a) lõiked 1 ja 2 asendatakse järgmisega:

„1. Komisjon võtab rakendusaktidega vastu viisakleebise täitmise üksikasjad. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 52 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

2. Liikmesriigid võivad viisakleebise märkuste osasse lisada siseriiklikke kandeid. Kõnealused kanded ei tohi korrata kohustuslikke kandeid, mis on ette nähtud vastavalt lõikes 1 osutatud menetlusele, ega osutada konkreetsele reisieesmärgile.“;

(b) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Ühekordse viisa viisakleebist võib käsitsi täita ainult tehnilise vääramatu jõu korral. Käsitsi täidetud viisakleebisel ei tohi teha muudatusi.“;

(20) artiklit 29 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Trükitud viisakleebis kinnitatakse reisidokumenti.“;

(b) lisatakse uus lõige:

„1a. Komisjon võtab rakendusaktidega vastu viisakleebise kinnitamise üksikasjaliku korra. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 52 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.“;

(21) artiklit 31 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Liikmesriigid teatavad komisjonile teabe esitamise nõude kehtestamisest või tühistamisest hiljemalt 15 kalendripäeva enne selle kohaldatavaks muutumist. See teave esitatakse samuti kohaliku Schengeni koostöö raames asjaomases jurisdiktsioonis.“;

b) lõige 4 jäetakse välja;

(22) artiklit 32 muudetakse järgmiselt:

(a) lõike 1 punkti a lisatakse alapunkt iia:

„iia) ei esita põhjendusi kavandatud lennujaamatransiidi eesmärgi ja tingimuste kohta;“;

(b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Taotlejal, kellele on keeldutud viisat andmast, on õigus otsus vaidlustada, mis tagab menetluse teatavas etapis tõhusa kohtuliku kaebemenetluse. Kaebus tuleb esitada taotluse kohta lõpliku otsuse teinud liikmesriigi vastu kooskõlas nimetatud liikmesriigi siseriikliku õigusega. Liikmesriigid teavitavad taotlejaid üksikasjalikult sellest, millist menetlust vaidlustamise korral kasutatakse, nagu see on täpsustatud VI lisas.“;

(c) lõige 4 jäetakse välja;

(23) artiklit 36 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 2 jäetakse välja;

b) lisatakse järgmine uus lõige:

„2a. Komisjon võtab rakendusaktidega vastu piiril meremeestele viisade andmise tegevusjuhised. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 52 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.“;

(24) lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 36a

Erikava kohaselt välispiiril taotletav viisa

1. Selleks, et edendada lühiajalist turismi, ja käesolevas artiklis sätestatud tingimuste kohaselt võib liikmesriik otsustada ajutiselt lubada esitada viisataotlusi teatavates maismaa- või merepiiripunktides isikutel, kes vastavad Euroopa Parlamendi

ja nõukogu määruse (EL) nr 2016/399[28] artikli 6 lõikes 1 sätestatud sisenemise tingimustele.

2. Kava kestus igal kalendriaastal piirdub nelja kuuga ning isikute kategooriad, kelle suhtes kava kohaldatakse, peavad olema selgelt kindlaks määratud ja ei tohi sisalda kolmandate riikide kodanikke, kes kuuluvad nende isikute kategooriasse, kelle kohta kehtib eelneva konsulteerimise nõue vastavalt artiklile 22, ega isikuid, kelle elukoht ei ole maismaapiiripunktiga külgnevas riigis ega riigis, millel on otse laevaühendus merepiiripunktiga. Kõnealuseid kavasid kohaldatakse ainult selliste kolmandate riikide kodanike suhtes, millega on sõlmitud tagasivõtuleping ja mille kohta komisjon ei ole teinud otsust vastavalt artikli 25a lõikele 5.

3. Asjaomane liikmesriik loob asjakohased struktuurid ja lähetab erikoolitusega töötajad, et menetleda viisataotlusi ning teha kõik kontrollid ja riskihinnang, nagu on ette nähtud artiklis 21.

4. Erikava kohaselt antud viisa võimaldab riiki siseneda ainult ühe korra, kehtib ainult selle andnud liikmesriigi territooriumil ja annab õiguse riigis viibida kuni seitse kalendripäeva. Viisa kehtivusajale ei lisata ajapikendust.

5. Juhul kui välispiiril keeldutakse viisa andmisest erikava kohaselt, ei tohi liikmesriik asjaomasele vedajale kehtestada Schengeni lepingu rakendamise konventsiooni artiklis 26 sätestatud kohustusi.

6. Liikmesriigid teavitavad komisjoni kõikidest kavadest hiljemalt kuus kuud enne nende rakendamise algust. Teadaandes täpsustatakse isikute kategooriad, kelle suhtes kava kohaldatakse, kava geograafiline ulatus, selle korralduslikud üksikasjad ja käesolevas artiklis sätestatud tingimuste täitmiseks kavandatud meetmed.

Komisjon avaldab kõnealuse teadaande *Euroopa Liidu Teatajas*.

7. Kolm kuud pärast kava kohaldamise lõppu esitab asjaomane liikmesriik komisjonile üksikasjaliku rakendusaruande. Aruanne sisaldab teavet taotletud ja antud viisade arvu ning viisa andmisest keeldumise juhtumite arvu kohta (sealhulgas asjaomase isiku kodakondsuse kohta), viibimise kestuse ja tagasipöördumise määra kohta (sealhulgas nende isikute kodakondsuse kohta, kes ei lahkunud viisa kehtivusaja lõppedes liikmesriigi territooriumilt).“;

(25) artikli 37 lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Liikmesriikide konsulaadid arhiveerivad nii paberkandjal kui ka elektroonilisel kujul esitatud taotlused. Iga toimik peab sisaldama vajalikku teavet, et vajaduse korral taastada taotluse kohta tehtud otsuse taust.

Taotluste toimikuid säilitatakse vähemalt üks aasta alates kuupäevast, mil tehti artikli 23 lõikes 1 osutatud otsus taotluse kohta, või juhul, kui otsus edasi kaevati, siis kuni edasikaebamismenetluse lõpuni.“;

(26) artiklisse 38 lisatakse järgmine lõige:

„1a. Liikmesriigid tagavad, et kogu menetluse, sealhulgas väliste teenuseosutajatega tehtava koostöö üle teevad järelevalvet lähetatud töötajad, et tagada menetluse kõikide etappide terviklus.“ ;

(27) artikkel 40 asendatakse järgmisega:

[28] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. märtsi 2016. aasta määrus (EL) nr 2016/399, mis käsitleb isikute üle piiri liikumist reguleerivaid liidu eeskirju (Schengeni piirieeskirjad) (ELT L 77, 23.3.2016, lk 1).

„Artikkel 40

Konsulaartöö korraldus ja konsulaarkoostöö

1. Taotlustega seotud menetluste korraldamise eest vastutab liikmesriik.

2. Liikmesriigid:

a) varustavad oma konsulaadid ja piiril viisade andmise eest vastutavad asutused vahenditega, mis on vajalikud andmete kogumiseks biomeetriliste tunnuste kohta, ning varustavad nendega samuti oma aukonsulite bürood, kui neid kasutatakse biomeetriliste tunnuste kogumisel artikli 42 kohaselt;

b) teevad ühe või mitme liikmesriigiga esindamise või muu konsulaarkoostöö raames koostööd.

3. Liikmesriik võib artikli 43 kohaselt samuti teha koostööd välise teenuseosutajaga.

4. Liikmesriigid teavitavad komisjoni oma konsulaartöö korraldusest ja koostööst igas konsulaaresinduses.

5. Liikmesriigid tagavad kõikide teenuste osutamise jätkumise teiste liikmesriikidega tehtava koostöö lõpetamise korral.“;

(28) artikkel 41 jäetakse välja;

(29) artiklit 43 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 3 jäetakse välja;

(b) lõiget 6 muudetakse järgmiselt:

– i) punkt a asendatakse järgmisega:

„a) üldise teabe andmine viisanõuete kohta vastavalt artikli 47 lõike 1 punktidele a–c ja taotluse vormide kohta;“ ;

– ii) punkt e asendatakse järgmisega:

„e) vajaduse korral taotlejale konsulaadis või välise teenuseosutaja juures toimuvate kohtumiste korraldamine;“;

(c) lõige 7 asendatakse järgmisega:

„7. Valides välist teenuseosutajat, kontrollib asjaomane liikmesriik organisatsiooni või äriühingu usaldusväärsust ja maksevõimet ning teeb kindlaks, et puudub huvide konflikt. Kontroll hõlmab vastavalt vajadusele vajalike lubade, äriregistri kande, põhikirja ja pankadega sõlmitud lepingute kontrollimist.“;

(d) lõige 9 asendatakse järgmisega:

„9. Liikmesriigid vastutavad isikuandmete kaitse normide järgimise eest ja tagavad, et välise teenuseosutaja üle teeb järelevalvet andmekaitse järelevalveasutus vastavalt määruse (EL) 2016/679 artikli 51 lõikele 1.“;

(e) lõiget 11 muudetakse järgmiselt:

– i) „a) välise teenuseosutaja poolt taotlejatele üldise teabe andmist viisa taotlemise kriteeriumide, tingimuste ja menetluse kohta, nagu on sätestatud artikli 47 lõike 1 punktides a–c, ning taotluse vormide sisu kohta;“;

– ii) teine lõik asendatakse järgmisega:

„Sel eesmärgil teeb asjaomase liikmesriigi konsulaat või teevad asjaomaste liikmesriikide konsulaadid korrapäraselt ja vähemalt iga kuue kuu järel pistelisi kontrolle välise teenuseosutaja ruumides. Liikmesriigid võivad leppida kokku, et nad jagavad omavahel kõnealuse korrapärase järelevalvega seotud koormuse.“;

(f) lisatakse uus lõige:

„11a. Iga aasta 1. jaanuariks esitavad liikmesriigid komisjonile aruande oma koostöö kohta väliste teenuseosutajatega kogu maailmas ja nende üle tehtava järelevalve kohta (nagu on osutatud X lisa punktis C).“;

(30) artikkel 44 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 44

Andmete krüpteerimine ja turvaline edastamine

1. Juhul kui liikmesriigid teevad omavahel koostööd ja kui tehakse koostööd välise teenuseosutajaga ning kasutatakse aukonsuleid, tagab asjaomane liikmesriik või tagavad asjaomased liikmesriigid, et andmed krüpteeritakse täielikult, olenemata sellest, kas neid edastatakse elektrooniliselt või füüsiliselt elektroonilisel andmekandjal.

2. Kolmandates riikides, kes keelavad krüpteerida andmeid, mida edastatakse elektrooniliselt, ei luba asjaomane liikmesriik või asjaomased liikmesriigid andmeid elektrooniliselt edastada.

Sellisel juhul tagab asjaomane liikmesriik või tagavad asjaomased liikmesriigid, et liikmesriigi konsulaarametnik edastab elektroonilised andmed füüsiliselt elektroonilisel andmekandjal täielikult krüpteeritud kujul või juhul, kui niisugune edastamine nõuaks ebaproportsionaalsete või põhjendamatute meetmete võtmist, tehakse seda mõnel muul turvalisel ja ohutul viisil, näiteks kasutades usaldusväärseid ettevõtjaid, kellel on asjaomases kolmandas riigis tundlike dokumentide ja andmete transpordi kogemus.

3. Edastamise turvalisuse taset kohandatakse alati vastavalt andmete tundlikkusele.“;

(31) artiklit 45 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid võivad lubada, et taotlusi esitab eraõiguslik haldusteenuse osutaja, transpordiettevõtja või reisibüroo, nagu reisikorraldaja või jaemüüja (kaubanduslikud vahendajad), kuid sellised taotluse esitajad ei tohi koguda biomeetrilisi tunnuseid.

(b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Akrediteeritud kaubanduslike vahendajate üle tehakse järelevalvet korrapäraselt pisteliste kontrollidega, mis hõlmavad näost näkku või telefonivestlusi taotlejatega, reiside ja majutuse kontrolli ning vajaduse korral grupi tagasipöördumisega seotud dokumentide kontrolli.“;

(32) artikli 47 lõike 1 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) teave selle kohta, kus taotluse saab esitada (pädev konsulaat või väline teenuseosutaja);“;

(33) artiklit 48 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriikide konsulaadid ja liidu delegatsioonid teevad igas jurisdiktsioonis koostööd, et tagada ühise viisapoliitika ühtlustatud kohaldamine, võttes arvesse kohalikku olukorda.

Selle eesmärgi saavutamiseks annab komisjon kooskõlas nõukogu otsuse 2010/427[29] artikli 5 lõikega 3 liidu delegatsioonidele juhtnöörid täita asjaomaseid koordineerimisülesandeid, mis on ette nähtud käesolevas artiklis.“;

(b) lisatakse järgmine uus lõige:

„1a. Liikmesriigid ja komisjon teevad eelkõige koostööd selleks, et:

a) koostada ühtlustatud loetelu täiendavatest dokumentidest, mille taotleja peab esitama, võttes arvesse artiklit 14;

b) valmistada ette artikli 24 lõike 2 kohalik rakendamine, et anda mitmekordseid viisasid;

c) tagada vajaduse korral taotluse vormi ühine tõlge;

d) koostada nimekiri asukohariigi väljastatud reisidokumentidest ja uuendada seda korrapäraselt;

e) koostada ühine teabeleht;

f) teha vajaduse korral järelevalvet artikli 25a lõigetes 5 ja 6 ette nähtud erandite rakendamise üle.“;

(c) lõige 2 jäetakse välja;

(d) lõige 3 asendatakse järgmisega:

(e) „3. Liikmesriigid vahetavad kohaliku Schengeni koostöö raames järgmist teavet:

a) ühtseid viisasid, piiratud territoriaalse kehtivusega viisasid ja lennujaama transiidiviisasid käsitlev kvartalistatistika viisataotluste, antud viisade ja viisa andmisest keeldumise kohta;

b) rände- ja/või julgeolekuriskide hindamist käsitlev teave, eelkõige:

i) asukohariigi sotsiaal-majanduslik struktuur;

ii) kohaliku tasandi teabeallikad, sealhulgas sotsiaalkindlustus, tervisekindlustus, maksuregistrid ning riiki sisenemise ja riigist väljumise registreerimine;

iii) vale-, võltsitud või järeletehtud dokumentide kasutamine;

iv) ebaseadusliku sisserände teed;

v) suundumused pettuste vallas;

vi) suundumused viisa andmisest keeldumise vallas;

c) teave koostöö kohta transpordiettevõtjatega;

[29] Nõukogu 26. juuli 2010. aasta otsus 2010/427/EL, millega määratakse kindlaks Euroopa välisteenistuse korraldus ja toimimine (ELT L 201, 3.8.2010, lk 30).

d) teave kindlustusseltside kohta, kes pakuvad nõuetekohast reisi- ja tervisekindlustust (sealhulgas kindlustuskaitse liigi ja võimaliku ülekindlustuse kontroll).“;

(f) lisatakse järgmine uus lõige:

„6a. Iga aasta 31. detsembriks koostatakse igas jurisdiktsioonis aruanne. Kõnealuste aruannete põhjal koostab komisjon kohaliku Schengeni koostöö olukorra kohta aastaaruande, mis esitatakse Euroopa Parlamendile ja nõukogule.“;

(34) artikkel 50 jäetakse välja;

(35) lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 50a

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artikli 16 lõikes 8a osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile määramata ajaks.

3. Euroopa Parlament või nõukogu võib artikli 16 lõikes 8a osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

5. Artikli 16 lõike 8a alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväiteid või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväiteid. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 50b

Kiirmenetlus

1. Käesoleva artikli kohaselt vastuvõetud delegeeritud õigusakt jõustub viivitamata ja seda kohaldatakse seni, kuni selle suhtes ei esitata lõike 2 kohaselt vastuväiteid. Delegeeritud õigusakti teatavakstegemisel Euroopa Parlamendile ja nõukogule põhjendatakse kiirmenetluse kasutamist.

2. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad delegeeritud õigusakti suhtes vastuväiteid esitada kooskõlas artikli 50a lõikes 5 osutatud menetlusega. Sellisel juhul tunnistab komisjon õigusakti viivitamata kehtetuks pärast seda, kui Euroopa Parlament või nõukogu teatab oma otsusest esitada vastuväiteid.“;

(36) artiklid 51 ja 52 asendatakse järgmistega:

„Artikkel 51

Käesoleva määruse praktilise kohaldamise juhised

Komisjon võtab rakendusaktide abil vastu käesoleva määruse praktilise kohaldamise juhised. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 52 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 52

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab komitee (edaspidi „viisakomitee“). Kõnealune komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.“;

(37) I lisa asendatakse käesoleva määruse I lisas esitatud tekstiga;

(38) V lisa asendatakse käesoleva määruse II lisas esitatud tekstiga;

(39) VI lisa asendatakse käesoleva määruse III lisas esitatud tekstiga;

(40) VII, VIII ja IX lisa jäetakse välja;

(41) X lisa asendatakse käesoleva määruse IV lisas esitatud tekstiga.

Artikkel 2

Järelevalve ja hindamine

1. Kolm aastat pärast [käesoleva määruse jõustumise kuupäeva] esitab komisjon käesoleva määruse kohaldamise hinnangu. Kõnealuses üldhinnangus võrreldakse saavutatud tulemusi seatud eesmärkidega ja antakse ülevaade käesoleva määruse rakendamisest.

2. Komisjon edastab lõikes 1 osutatud hinnangu Euroopa Parlamendile ja nõukogule. Kõnealuse hinnangu põhjal esitab komisjon vajaduse korral asjakohased ettepanekud.

Artikkel 3

1. Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

2. Käesolevat määrust hakatakse kohaldama [kuus kuud pärast selle jõustumise kuupäeva].

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja liikmesriikides vahetult kohaldatav kooskõlas aluslepingutega.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel	*Nõukogu nimel*
president	*eesistuja*